

Curtea Supremă de Justiție
ÎN CHEIERE

28 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Mânăscuță Igor,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate de către avocatul Raducan Irina în numele succesului victimei și de către avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 25 noiembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Briceanschi Anatoli XXX, născut la XXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 13.09.2019 – 25.11.2021;

Instanța de apel: 03.01.2022 – 22.11.2022;

Instanța de recurs: 27.03.2023 – 28.02.2024.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 25 noiembrie 2021, a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Briceanschi Anatoli în baza art.266 Cod penal, în temeiul art.53 lit. g), art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Briceanschi Anatoli a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Briceanschi Anatoli a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

A fost admisă solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare și s-a încasat din contul lui Briceanschi Anatoli în beneficiul bugetului de stat cheltuielile judiciare în cuantum de 34718 (treizeci și patru mii șapte sute optsprezece) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Briceanschi Anatoli la data de XX aproximativ la ora X, conducând automobilul de model „Mercedes E200” cu n/î XXX, pe traseul XXX, deplasându-se din direcția r-nului X spre or. X, până la intrarea în s. X, încălcând prevederile pct. 45 subpunctul (1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conform căruia, „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care iar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a autovehiculului, situația rutieră”, prevederile pct. 45 subpunctul (2) din RCR al RM, conform cărora „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în

pericol siguranța traficului”, și prevederile pct. 34 subpunctul (2) din RCR al RM, conform cărora „în caz de orbire, conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizorul de avarie și, neschimbând banda de circulație, să reducă viteza și să oprească”, fiind orbit de lumina farurilor unui automobil nestabil de organul de urmărire penală, care îi venea în întâmpinare, nu s-a isprăvit cu conducerea în siguranță a vehiculului și l-a tamponat pe Iancu Macovei, născut la X, locuitor al X, care din motive necunoscute se afla pe traseu în poziție orizontală.

În rezultatul accidentului rutier comis de către Briceanschi Anatoli, victimei Iancu Macovei i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. X din 25.04.2019 următoarele vătămări corporale: trei plăgi pe partea piloasă a capului în regiunea parietală pe stânga de formă liniară cu axa oblic orizontală, dimensiuni 5x0.3 cm, 2x0.3 cm și 3x0 cm; plagă în regiunea occipitală pe stânga 9x1 cm, cu margini relativ regulate; plagă analogică pe pleoapa superioară a ochiului sting 2x0.4 cm; plagă pe fața anterioară a umărului stâng de formă ovală 9x6 cm, cu marginile neregulate; două plăgi în fosa axiliară stânga de formă alungită 10x2 cm și 4x21 cm, cu marginile neregulate; plagă masivă de formă indeterminată 27x13 cm, cu marginile rupte pe fața anterioară a cutiei toracice pe stânga cu trecere pe abdomen; excoriații masive de formă nedeterminată pe toată fața, mai pronunțat pe stânga, gât pe stânga, fața anterioară a cutiei toracice pe stânga, secțiunea inferioară a peretelui abdominal bilateral, fața dorsală a ambelor mâini și genunchi, care au suprafața de culoare roșu-închis sub nivelul pielii; hemoragii masive în țesuturile moi pericraniene, mai pronunțat pe stânga, culoare roșu-închis; fracturi multiple ale oaselor bazei craniului, în formă de fragmente de diferite forme și mărimi și multiple rupturi liniare a meningelui dur la baza craniului; hemoragii masive în țesuturile moi ale cutiei toracice de culoare roșu-închis; multiple rupturi pe suprafața anterioară a lobului mare a ficatului cu axa oblic-verticală, adâncimea până la 1 cm, marginile neregulate; fractura osului humeral sting la nivelul 1/3 medii cu deplasarea fragmentelor; fractura osului femural drept la nivelul 1/3 medii cu deplasarea fragmentelor; fractura ambelor clavicule la nivelul 1/3 medii cu deplasarea fragmentelor; fractura sternului, orizontală cu deplasare la nivelul coastei; fractura coastelor 1-4 pe stânga, linia paravertebrală cu deplasarea fragmentelor și coastei 3 pe dreapta pe linia axilar posterioară cu deplasarea fragmentelor; hemoragii în țesuturile moi adiacente și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul victimei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, în drept faptele inculpatului Briceanschi Anatoli întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Tot el, la data de X aproximativ la ora X, fiind implicat în comiterea accidentului rutier cu autoturismul de model „Mercedes E200” cu nr./înm. X, cu care l-a tamponat pe Iancu Macovei, născut la X, locuitor al s. X, în rezultatul căruia numitului i-au fost cauzate vătămări corporale grave ce au dus la decesul victimei, contrar prevederilor pct. 12 subpunctul (1) lit. a), c) și g) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, conform cărora, „conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat să oprească imediat vehiculul, semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul (1) litera a) sau subpunctul (2) din Regulament”, „să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență, să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului, să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor”, a părăsit locul accidentului rutier, deplasându-se la domiciliul său, unde a parcat automobilul.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, în drept faptele inculpatului Briceanschi Anatoli întrunesc elementele constitutive ale

infrațiunii prevăzute de art.266 Cod penal – părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi soluții de achitare a inculpatului;

- avocatul Raducan Irina în numele succesorului victimei, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu adoptarea unei soluții noi, prin care lui Briceanschi Anatoli să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu schimbarea măsurii preventive în arest preventiv. Corpurile delictive: pantaloni bărbătești, cămașă, pantofi, chiloți și ciorapi, împachetați în pachete de polietilenă și sigilate cu sigiliul nr. 1 a IP Ocnița să fie restituite succesorului părții vătămate Macovei Larisa, încasarea prejudiciului material în mărime de 188670 lei și a prejudiciului moral în mărime de 200000 lei.

3.1 În motivarea cererii de apel avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului a invocat că, prin ordonanța procurorului din 27 octombrie 2017, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Briceanschi Anatoli, iar ulterior, la 27.05.2019 prin ordonanța adjunctului Procurorului General a fost anulată ordonanța menționată de scoatere de sub urmărire penală, fiind reluată urmărirea penală pe caz. Temei de reluare a urmăririi penale au servit rezultatele expertizelor, potrivit cărora particulele de vopsea ridicate de la locul accidentului rutier depistate în țesuturile hainelor părții vătămate au apartenență comună de grup cu cele două straturi exterioare de vopsea de pe bara de protecție din față a automobilului de model „Mercedes E 200” cu n/î X.

A menționat că, în urma analizei rapoartelor de expertiză se constată unele neclarități, iar fiind audiat în ședința de judecată expertul Fonari Alexandr a declarat că toate particulele prezentate în pachetul nr. 1 „a” sunt de pe aripa din față-stânga a automobilului de model „Mercedes”, conform inscripției de pe plic. Conform raportului de expertiză se constată că, componența chimică a vopselei depistate pe obiectele cercetate în afară de aripa din față-stânga au apartenență comună de grup cu particulele de vopsea de pe haina victimei și particulele de vopsea de la bara de protecție a automobilului de model „Mercedes”. La fel în raport este indicat că, vopseaua de pe pantalonii și cămașă coincide după caracteristicile stabilite cu straturile exterioare de vopsea ridicate de la fața locului de pe fragmentul barei de protecție ridicat de la automobilul de model „Mercedes”, precum și de pe aripa din față stânga a automobilului, care au apartenență comună de grup, deoarece acestea coincid după culoare, după componența metalică, componența chimică. Totodată expertul a menționat la întrebarea de concretizare a părții apărării că, concluziile făcute în cadrul raportului de expertiză în cauza penală dată nici de cum nu indică că particulele de vopsea ridicate de la fața locului și cele depistate în țesuturile hainelor părții vătămate sânt parte a vopselei de pe mașina lui Briceanschi Anatoli.

În asemenea circumstanțe, a considerat eronate concluziile primei instanțe potrivit cărora partea vătămată a fost tamponată de mașina condusă de către inculpat.

A indicat că, prima instanță absolut neîntemeiat și fără a indica asupra probei și raționamentului celor descrise a indicat că, conform procesului-verbal de examinare a obiectului din X, examinării a fost supusă roata din spate-dreapta a automobilului de model „Mercedes E 200” ridicată la data de 02.08.2017, la care fiind examinată cu aparatul „Crime-lite” au fost depistate pete de culoare brună pe ledurile protectoare și pe partea dorsală a anvelopei. De asemenea a fost examinată și roata din față-dreapta, unde au fost depistate pete brune pe partea lucrătoare a anvelopei și între bordurile protectorului. Totodată, fiind examinată și țeava din spate stângă a automobilului dat au fost depistate între bordurile protectorului pete de culoare brună, iar din anexa la procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 urmează că a fost examinată și roata din față stânga a automobilului, unde pe partea lucrătoare a anvelopei au

fost depistate pete de culoare brună, deoarece nici una din așa numitele pete „brune” nu s-a dovedit a fi sânge.

A remarcat că, prima instanță în repetate rânduri a făcut trimitere la piesele din plastic ridicate din mașina care aparține inculpatului, iar urmare a suprapunerii acestora s-a atestat că ele coincid cu părțile neajunse din bara de protecție a automobilului dat, însă instanța nu face trimitere la un act procedural potrivit căruia aceste piese au fost suprapuse, fiind stabilită coincidența.

A specificat că, trebuie supuse criticii concluzia instanței potrivit căreia urmează a fi încasate din contul inculpatului în folosul statului suma de 34 718 lei, deoarece potrivit Legii cu privire la expertize judiciare, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor sânt suportate de către comanditar.

3.2 În motivarea cererii de apel avocatul Raducan Irina în numele succesorului victimei a invocat că, pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță este inechitabilă faptei infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind ferm convinsă că nu se va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

A remarcat că, potrivit art.7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului și consecințele cauzate succesorului victimei Macovei Larisa de către inculpat prin fapta infracțională, acesta pe tot parcursul cauzei nu a oferit nici un fel de susținere (atât financiară sau morală), nu a prezentat nici un regret sau sentiment de compasiune față de părinții decedatului Macovei Iancu.

A afirmat că, ținând cont de aceste împrejurări, având în vedere principiul prevăzut la art.4 Cod penal - umanismul legii penale, cât și art.61 alin.(2) Cod penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului, lui Briceanschi Anatoli urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai aspră.

A indicat că, prin acțiunile infracționale ale inculpatului a avut loc o imixtiune în viața privată a părții vătămate, or, art.8 CEDO consacră mai multe obligații pozitive în sarcina statelor, inclusiv asigurarea inviolabilității fizice, iar în rezultatul comiterii infracțiunii succesorului victimei i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 188 670 lei și prejudiciu moral în mărime de 200 000 lei.

A opinat că, nu este de acord ca corpurile delictive, și anume: pantalonii bărbătești, cămașă, pantofi, chiloți și ciorapi, împachetate în pachete de polietilenă și sigilate cu sigiliul nr.1 a IP Ocnița, să fie nimicite, acestea urmând să fie restituite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2022, apelul avocatului Raducan Irina în numele succesorului victimei s-a respins ca nefondat.

S-a admis din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, apelul avocatului Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, s-a casat parțial sentința, în partea învinuirii înaintate în comiterea infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal și s-a emis o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Briceanschi Anatoli a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal și în conformitate cu art.60 Cod penal și art.389 alin.(4) pct.3 Cod de procedură penală, s-a liberat de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

În rest dispozițiile sentinței primei instanțe fiind menținute fără modificări.

Termenul executării pedepsei de către Briceanschi Anatoli urmând a fi calculat din data pronunțării deciziei 22.11.2022.

Briceanschi Anatoli a fost luat sub arest imediat din sala de ședință.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, în pofida faptului că inculpatul Briceanschi Anatoli în cadrul cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la

concluzia privind vinovăția lui Briceanschi Anatoli în comiterea infracțiunilor prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) și art.266 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Instanța de apel a reținut că, în pofida faptului că inculpatul Briceanschi Anatoli nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, vinovăția acestuia integral s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată de către prima instanță și verificate prin citire în instanța de apel, și anume: declarațiile succesorului victimei Macovei Larisa (f.d.7-9, vol. III); declarațiile martorului Burlacu Iurie date în prima instanță (f.d.10-11, vol. III); declarațiile martorului Vacari Svetlana date în prima instanță (f.d.12, vol. III); declarațiile martorului Ștepa Rodion date în prima instanță (f.d.13-15, vol. III); declarațiile martorului Beștanco Vitalie date în prima instanță (f.d.16-19, vol. III); declarațiile martorului Tomceac Anastasia date în prima instanță (f.d.20, vol. III); declarațiile martorului Niculcea Renat date în prima instanță (f.d.55-57, vol. III); declarațiile martorului Tabuica Vitalie date în prima instanță (f.d.58-59, vol. III); declarațiile martorului Bucun Ianuș date în prima instanță (f.d.60-64, vol. III); declarațiile martorului Fonari Alexandru date în prima instanță (f.d.65-67, vol. III).

Totodată, instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpatului Briceanschi Anatoli integral este confirmată și prin probele materiale administrate în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel, și anume: raportul anexat la materialele dosarului, din care urmează că la data de X ore X la Inspectoratul de Poliție Ocnița a parvenit informația telefonică pe faptul că la data de X aproximativ la ora X pe traseul X, la ieșirea din s. X a avut loc un accident în trafic rutier, în care pietonul Iancu Macovei, a.n. X, locuitor al s. X a decedat pe loc, iar automobilul implicat a părăsit locul accidentului (f.d.5, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic și schița accidentului rutier din 31.07.2017 (f.d.7-21, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 31.07.2017 (f.d.25, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 31.07.2017(f.d.38, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.07.2017 (f.d.39, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.08.2017 (f.d.40-41, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 02.08.2017 (f.d.43, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului și tabelul fotografic din 02.08.2017 (f.d.44-51, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.165 din 05.08.2017 (f.d.67-69, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.08.2017 (f.d.70, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.80-81, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.82, vol. I); procesul-verbal de colectare a mostrelor din 07.10.2017 (f.d.97, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.360 din 19.10.2017 (f.d.120-121, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. X din 07.03.2018 (f.d.169-172, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.258-272 din 19.02.2018 (f.d.174-191, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 379-386 din 15.03.2018 și planșa fotografică (f.d.194-202, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 19.07.2018 (f.d.228, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.07.2018 și imaginile foto (f.d.233-236, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 23.07.2018 (f.d.238, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.07.2018 (f.d.239-242, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 04.10.2018 (f.d.16, vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.11.2018 (f.d.17-26, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului și planșa fotografică din 26.11.2018 (f.d.34-39, vol. II); raportul de expertiză judiciară nr.X din 25.04.2019 (f.d.85- 96, vol. II).

În susținerea temeiniciei apelului declarat de către avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului Briceanschi Anatoli, partea apărării a făcut trimitere la următoarele probe: procesul-verbal de ridicare din 02.08.2017 și procesul-verbal de examinare a obiectului și tabelul fotografic din 02.08.2017 (f.d.43-51, vol. I); ordonanța de recunoaștere și de anexare ca corp delict din 09.08.2017 (f.d.52, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Macovei Larisa din 09.08.2017 (f.d.58-59, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.165 din 05.08.2017 (f.d.67-

69, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Burlacu Iurie din 14.08.2017 (f.d.75- 76, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Beștanco Vitalie din 14.08.2017 (f.d.77-78, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.80-81, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.82, vol. I); cererea avocatului Scripnic Veaceslav din 18.08.2017 (f.d.84, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din 07.10.2017 (f.d.96-97, vol. I); revendicarea eliberată pe numele inculpatului Briceanschi Anatoli, prin care se confirmă că ultimul anterior nu a fost judecat (f.d.109, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.360 din 19.10.2017 (f.d.120-121, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. X din 07.03.2018 (f.d.169-172, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.258-272 din 19.02.2018 și planșa fotografică (f.d.174-191, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 379-386 din 15.03.2018 și planșa fotografică (f.d.194-202, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului și planșa fotografică din 26.11.2018 (f.d.34-39, vol. II); procesul-verbal de audiere a martorului Bucun Ianoș din 09.01.2019 (f.d.57-59, vol. II); raportul de expertiză judiciară nr. X din 25.04.2019 (f.d.85- 96, vol. II); procesul-verbal de audiere a învinuitului Briceanschi Anatoli din 14.06.2019 (f.d.127, vol. I).

Audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetare judecătorească, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Briceanschi Anatoli a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, după semnele calificative: încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

La fel, a fost demonstrată incontestabil și vinovăția lui Briceanschi Anatoli în comiterea infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal - părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis în mod justificat că totalitatea probelor demonstrează cert vina inculpatului în producerea accidentului rutier soldat cu decesul unei persoane, precum și în părăsirea locului accidentului rutier și în mod întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Briceanschi Anatoli ca fiind lipsite de veridicitate, constatând tendința inculpatului de a se autoapăra și de a se eschiva de la răspunderea penală.

Instanța de apel a relevat că, declarațiile inculpatului Briceanschi Anatoli privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată, și anume prin declarațiile martorilor nominalizați supra și prin probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a considerat că, vinovăția inculpatului Briceanschi Anatoli în comiterea infracțiunilor incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute. Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și aceasta nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale, spre deosebire de părțile vătămate și martorii care dau declarații sub jurământ și sunt avertizați de răspunderea penală ce o poartă pentru darea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații potrivit art.art.312-313 Cod penal.

Instanța de apel reține din conținutul apelului declarat de avocatul Scripnic Veaceslav, că acesta nu este de acord cu condamnarea clientului său, considerând că lipsesc probe care ar

confirma vinovăția lui Briceanschi Anatoli în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând ca acesta să fie achitat.

La acest capitol instanța de apel a constatat că, prima instanță conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, succesorul părții vătămate, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei și concludenței și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Briceanschi Anatoli în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) și art.266 Cod penal.

Instanța de apel a invocat că, potrivit doctrinei penale, elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) Cod penal, care urmează a fi întrunite cumulativ la încadrarea juridică a faptei, raportate la circumstanțele cauzei, constituie după cum urmează: Obiectul juridic generic al infracțiunii prevăzute la art.264 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la securitatea în transport. Obiectul juridic generic al infracțiunii este constituit din valoarea socială fundamentală în a cărei componență este inclusă, într-o formă specifică, valoarea socială individuală care constituie obiectul juridic special al infracțiunii. După cum rezultă din art.264 Cod penal, obiectul juridic special al infracțiunii analizate are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier; obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea sau viața persoanei. Conform art.2 al Legii privind siguranța traficului rutier, siguranța traficului rutier este starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora. Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art.264 Cod penal îl reprezintă corpul persoanei. Victima infracțiunii prevăzute la art.264 Cod penal este persoana fizică decedată. Latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută la art.264 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea sau inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, 2) consecințele prejudiciabile, care se exprimă în vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și consecințele prejudiciabile și 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume mijlocul de transport. Infracțiunea comisă de Briceanschi Anatoli este o infracțiune materială, care s-a consumat odată cu survenirea decesului părții vătămate Iancu Macovei.

Astfel, instanța de apel a considerat că, în procesul calificării urmează să se stabilească înainte de toate care anume reguli de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate de către făptuitor, aici fiind imperioasă determinarea: a avut loc încălcarea activă a regulilor sau a fost admisă încălcarea pasivă (manifestată prin omisiune). De asemenea, fiind o componență de infracțiune materială, urmează să se țină cont că fapta se consideră consumată din momentul producerii vătămării grave a integrității corporale. Astfel, relevanță calificării în baza art.264 alin.(3) Cod penal, le au doar acele încălcări ale securității circulației, care pot antrena producerea unor urmări prejudiciabile, aici fiind circumstanțiată implicit cauzalitatea dintre faptă și consecință, un alt element obligatoriu al laturii obiective. Lipsa legăturii de cauzalitate dintre faptă și consecințe semnifică lipsa temeiului răspunderii în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. Astfel, latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin încălcarea regulilor de securitate a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, în legătură cu care fapt apar urmări sub formă de decesul unei persoane, aflate în raport de cauzalitate cu comiterea încălcării acestor reguli.

În sensul acestui element constitutiv al infracțiunii comise de către inculpatul Briceanschi Anatoli, instanța de apel a reiterat că, obiectul juridic principal ce se constituie din siguranța traficului rutier a fost întrunit pe deplin, în contextul în care de către acuzarea de stat corect s-a

statuat încălcarea de către Briceanschi Anatoli a cerințelor pct.45 subpunctul (1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, conform căruia, „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care iar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a autovehiculului, situația rutieră”, pct. 45 subpunctul (2) din RCR al RM, conform căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și prevederile pct. 34 subpunctul (2) din RCR al RM, conform cărora „în caz de orbire, conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizorul de avarie și neschimbând banda de circulație, să reducă viteza și să oprească”, și drept urmare, la data de X aproximativ la ora 04:15, conducând automobilul de model „Mercedes E200” cu n/î X pe traseul X, deplasându-se din direcția r-nului X, până la intrarea în s. X, fiind orbit de lumina farurilor unui automobil nestabil de organul de urmărire penală care îi venea în întâmpinare, nu s-a isprăvit cu conducerea în siguranță a vehiculului și l-a tamponat pe Iancu Macovei, care din motive necunoscute se afla pe traseu în poziție orizontală.

Instanța de apel a indicat că, prin raportul de expertiză judiciară nr.165 din 05.08.2017, s-a constatat că, decesul lui Iancu Macovei a survenit la X în rezultatul traumei asociate: 34 trauma cranio-cerebrală deschisă-plăgi contuze parietal și occipital pe stângă, fractura multiplă multifragmentară a oaselor bazei craniului; trauma contuză a toracelui - plăgi masive a fosei axilare pe stânga și cutiei toracice pe stânga, fractura sternului, ambelor clavicule, coastelor 1-4 pe stângă pe linia paravertebrală și 3 pe dreapta pe linia axilar - posterioară cu deplasarea fragmentelor și hemoragii în țesuturile moi adiacente; trauma contuză a abdomenului: rupturi multiple a ficatului, însoțite cu hemoragie în cavitatea abdominală; trauma contuză a membrelor superioare și inferioare: plaga contuză la umărul stâng, fractura închisă a osului humeral stâng și femoral drept la nivelul 1/3 medii cu deplasarea fragmentelor, excoriații multiple la față, gât pe stânga, cutia toracică, abdomen, mâini și genunchi. Vătămările corporale descrise mai sus au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil cu părți ale unității de transport la X, se califică ca GRAVE, periculoase pentru viață. Decesul lui Iancu Macovei se găsește în legătura causală directă cu vătămările corporale primite. La momentul impactului cu unitatea de transport Iancu Macovei putea să se găsească în poziție orizontală (culcat cu fața în sus). Iancu Macovei a fost tamponat de un singur automobil. În proba de sânge de la cadavrul lui Iancu Macovei s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,48 promile, ce la persoanele vii această concentrație corespunde gradului mediu de ebrietate (f.d.67-69, vol. I).

De asemenea, instanța de apel a specificat că, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264 Cod penal se caracterizează prin intenție sau imprudență față de fapta prejudiciabilă și numai prin imprudență față de urmările prejudiciabile. Astfel, reiese că Briceanschi Anatoli își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale de nerespectare a regulilor de securitate a circulației, precum și manifestând imprudență față de urmările prejudiciabile survenite, care sau realizat prin decesul lui Iancu Macovei.

Sub acest aspect, la soluționarea, în contextul calificării faptei, a problemei privind posibilitatea tehnică de evitare a accidentului rutier trebuie de reieșit din aceea că, în fiecare caz concret, momentul de apariție a pericolului pentru siguranța traficului se stabilește cu luarea în considerare a situației rutiere care a precedat accidentul rutier. Doar din momentul în care apare posibilitatea obiectivă ca conducătorul mijlocului de transport să descopere pericolul se poate atesta apariția pericolului pentru siguranța traficului.

În aserțiunea circumstanțelor sus enunțate, instanța de apel a remarcat că, inculpatul Briceanschi Anatoli nu a manifesta o prudență sporită la trafic, a încălcat regulile de securitate a circulației stabilite prin Regulamentul Circulației Rutiere, iar ca urmare, în rezultatul accidentului produs, lui Iancu Macovei i-au fost cauzate vătămări corporale grave sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă plăgi contuze parietal și occipital pe stângă, fractura multiplă multifragmentară a oaselor bazei craniului; trauma contuză a toracelui - plăgi masive a fosei

axilare pe stânga și cutiei toracice pe stânga, fractura sternului, ambelor clavicule, coastelor 1-4 pe stângă pe linia paravertebrală și 3 pe dreapta pe linia axilar - posterioară cu deplasarea fragmentelor și hemoragii în țesuturile moi adiacente; trauma contuză a abdomenului: rupturi multiple a ficatului, însoțite cu hemoragie în cavitatea abdominală; trauma contuză a membrelor superioare și inferioare: plaga contuză la umărul stâng, fractura închisă a osului humeral stâng și femural drept la nivelul 1/3 medii cu deplasarea fragmentelor, excoriații multiple la față, gât pe stânga, cutia toracică, abdomen, mâini și genunchi, care sunt periculoase pentru viață și ca urmare au dus la decesul victimei.

La fel, din raportul de expertiză instanța de apel a conchis că, la momentul impactului cu unitatea de transport, Iancu Macovei putea să se găsească în poziție orizontală (culcat cu fața în sus), ultimul fiind tamponat de un singur automobil. Aceiași concluzie se deduce și din conținutul raportului de expertiză judiciară nr. X din 25.04.2019, prin care se constată că luând în considerație caracterul morfologic și localizarea leziunilor corporale preponderent pe partea stângă laterală al corpului, poziția cet. Macovei Iancu față de transport în momentul contactului primar cu automobilul a fost orizontală cu un unghi de impact apropiat de 90, ulterior a avut loc târârea și traversarea corpului cu roțile automobilului, de la stânga spre dreapta, posibil de un singur mijloc de transport.

Instanța de apel a stabilit că, leziunile corporale sub forma excoriațiilor multiple pe corp, preponderent pe stânga, sunt caracteristice procesului de târâre a corpului sub automobil, iar unele leziuni corporale (fractura ambelor clavicule la nivelul 1/3 medii cu deplasarea fragmentelor, fractura sternului cu deplasare, hemoragii masive în țesuturile moi ale cutiei toracice, etc.) puteau să se formeze prin mecanism de comprimare a corpului între carosabil și bara de amortizare din față, victima fiind în poziție orizontală pe spate (f.d.85-96, vol. II).

În circumstanțele elucidate supra, instanța de apel a statuat că, în speță, inculpatul Briceanschi Anatoli are calitate de subiect al infracțiunii incriminate, acesta conducând mijlocul de transport în momentul comiterii faptei și deținând permis de conducere.

În circumstanțele descrise, instanța de apel a reiterat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă ansamblului de probe prezentate de acuzatorul de stat și a constatat în mod întemeiat că a fost dovedit indubitabil că anume Briceanschi Anatoli se face vinovat de comiterea infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației, încălcare ce a provocat din imprudență decesul părții vătămate Ianuș Macovei.

În această ordine de idei, instanța de apel a remarcat că, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic și schița accidentului rutier din X s-a stabilit că accidentul a avut loc pe traseul X, la intrare în com. X. Locul tamponării este amplasat la mijlocul carosabilului, care în raport cu indicatorul rutier 1.7.1 și 1.12.2 din RCR se află la o distanță de 9,4 x 8,2 m. Pe partea stângă a carosabilului, după locul tamponării vizibil se observă fragmente de vopsea de culoare roșie-vișinie, care au fost ridicate și sigilate. Totodată, de la locul tamponării, la o distanță de 3,5 m. pe partea stângă a carosabilului se află un pantof pentru bărbați de culoare albastră-închisă, iar pe partea dreaptă a carosabilului, la o distanță de 4,5 m. – 6 m. se află un pantof pentru bărbați de culoare albastră întunecată, combinat cu culoarea gri-cafeniu. Iar, de la marcajul rutier 1.6 din RCR pe traseu se observă urme de culoare brună, asemănătoare cu sânge, care duc în direcția cadavrului, care este amplasat la mijlocul părții carosabile, unde în raport cu locul tamponării se află la o distanță de 13,7 m. x 0,55 m. La fel, acesta este poziționat în raport cu indicatoarele rutiere 1.12.1 (curba periculoasă și intersecție cu un drum fără prioritate) -1.7.1 se află la o distanță de 8,8 m x 3,90 m și este culcat la pământ pe burtă, cu fața spre asfalt, cu picioarele puțin îndepărtate unul de la altul. Mâna dreaptă este îndoită în unghi cu pumnul în regiunea coastelor, iar mâna stângă este ridicată în sus. Cadavrul este îmbrăcat în ciorapi de culoare gri, cela la piciorul stâng este rupt la degetul mare, pantaloni de culoare albastră închis, la care buzunarul din partea dreaptă este rupt și în partea stângă sunt rupte de-a lungul piciorului. La pantaloni se află centura confecționată din piele de culoare albastră închis. În partea de sus cadavrul este îmbrăcat în cămașă de aceeași culoare, care este ridicată în regiunea umerilor, iar în partea stângă la mână aceasta este ruptă, deteriorată și

îmbibată cu sânge. La gât atârna un lăntişor cu cruciuliţă confecţionată din aur. La întoarcerea cadavrului pe spate în regiunea burţii în direcţia inimii se află o plagă deschisă. Totodată, de la faţa locului au fost ridicate fragmentele de vopsea de culoare roşie-vişinie, un fragment de masă plastică şi o pereche de pantofi pentru bărbaţi (f.d.7-21, vol. I).

La fel, instanţa de apel a constatat că inculpatul Briceanschi Anatoli nu neagă faptul că la X, s-a deplasat pe traseul X, însă susţine că s-a deplasat pe traseul respectiv la X în jurul orelor X din direcţia or. X spre direcţia sat. X pentru a duce un bărbat acasă, care a traversat frontiera de stat din X, iar în timp ce se întorcea înapoi, între satele X a ocolit o groapă, iar în acest timp a auzit un zgomot şi a simţit parcă s-a izbit ceva de automobil, cum ar fi un animal, un câine. La acest capitol, instanţa de apel a reiterat că, această versiune este una de apărare, care vine în contradicţie cu probele cercetate, or, prin procesul-verbal de cercetare la faţa locului cu tabelul fotografic şi schiţa accidentului rutier din X s-a constatat că la faţa locului accidentului rutier au fost depistate şi ridicate fragmentele de vopsea de culoare roşie-vişinie, un fragment de masă plastică, iar prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.08.2017 s-a constatat că la automobilul de model „Mercedes E200” cu n/î X ce aparţine inculpatului Briceanschi Anatoli este deteriorată bara de protecţie din faţă stânga, iar partea de jos a barei de protecţie are zgârieturi.

Instanţa de apel a invocat că, prin raportul de expertiză judiciară nr.258-272 din 19.02.2018 şi planşa fotografică se constată că, în cadrul cercetării la faţa locului pe cazul accidentului rutier pe traseul X, unde a fost depistat cadavrul lui Iancu Macovei, a.n. X, sunt prezente particule (pelicule) de vopsea. Pe suprafaţa cracului stâng din faţă a pantalonilor ridicaţi de la cadavrul Iancu Macovei sunt prezente urme dinamice, în care sunt microparticule de vopsea cu nuanţă roşie vişinie şi includeri cu luciu metalic, care sunt închegate cu fibrele ţesăturii. Pe suprafaţa cămăşii din faţă stânga ridicate de la cadavrul Iancu Macovei sunt multiple particule de vopsea de culoare roşie-vişinie cu incluziuni metalice, închegate cu fibrele ei. Urmele dinamice cu microparticule de vopsea depistate pe pantaloni şi cămaşă sunt caracteristice formării lor ca rezultat al contactului acestora cu un mijloc de transport vopsit în culoare roşie-vişinie în rezultatul accidentului rutier. Particulele (peliculele) de vopsea ridicate de la faţa locului coincid după caracteristicile stabilite cu pelicula de vopsea de pe fragmentul barei de protecţie ridicat la 02.08.2017 din interiorul automobilului de model „Mercedes E200” cu n/î X. Sursa de provenienţă a particulelor de vopsea de la faţa locului este bara de protecţie a automobilului, fragmentul căreia a fost ridicat din automobilul de model „Mercedes E200” cu n/î X. Totodată, particulele (peliculele) de vopsea ridicate de la faţa locului se deosebesc după caracteristicile stabilite de mostra de vopsea ridicată de pe aripa din faţă stânga a automobilului de model „Mercedes E200” cu n/î X, mostra căreia a fost prezentată pentru examinare. Microparticulele de vopsea de pe pantalonii şi cămaşă coincid după caracteristicile stabilite cu straturile exterioare de vopsea ridicate de la faţa locului de pe fragmentul barei de protecţie ridicat din automobilul de model „Mercedes E200” cu n/î X, precum şi de pe aripa din faţă stânga a automobilului de model „Mercedes E200” cu n/î X, şi au apartenenţă comună de grup. Pe suprafaţa pantalonilor şi cămeşii cadavrului Iancu Macovei sunt stratificări nesemnificative cu caracter de sol de culoare surii neomogen. Pe cămaşa cadavrului Iancu Macovei prezentată la examinare sunt prezente urme de lubrifiant (ulei tehnic) (f.d.174-191, vol. I).

De asemenea, prin raportul de expertiză judiciară nr. 379-386 din 15.03.2018 s-a constatat că, pe suprafaţa cracului stâng din faţă a pantalonilor şi pe suprafaţa cămăşii din faţă stânga, ambele ridicate de la cadavrul Macovei Iancu, a.n. X, pe cazul accidentului rutier de pe traseul X, sunt prezente microparticule de vopsea de culoare roşie-vişinie şi includeri cu luciu metalic, care sunt închegate cu fibrele ţesăturii. Micro fibrele de vopsea de pe pantaloni şi cămaşă au apartenenţă comună de grup cu cele două straturi exterioare de vopsea de pe bara de protecţie din faţă a automobilului de model „Mercedes E200” cu nr./înm. X (f.d.194-202, vol. I).

Relevant este şi procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.07.2018 şi planşa fotografică, din conţinutul căruia se deduce cu certitudine că la amortizatorul tobei eşapament

de la automobil, ridicat la 23.07.2018 de la Larisa Macovei, locuitoare a sat. X, pe latura dreaptă se află semnul companiei „Mercedes” (f.d.239-242, vol. I).

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a constatat incontestabil că anume automobilul de model „Mercedes E200” cu n/î X, ce aparține lui Briceanschi Anatoli, a fost implicat în producerea accidentului rutier ce a avut loc la data de X în jurul orelor X pe traseul X, la intrare în com. X, soldat cu decesul părții vătămate Macovei Iancu.

Instanța de apel a conchis că, circumstanțele respective integral sunt confirmate și prin declarațiile martorului Bucun Ianuș, care a relatat că la X în jurul orelor X se întorcea cu automobilul de model „Volkswagen Transporter T4”, de culoare albă, cu nr./înm. X de la o nuntă din or. X și se deplasa spre sat. X. În regiunea km 7 a fost stopat de către un echipaj de poliție care se deplasa în direcția sat. X. Ajungând în sat. X, a lăsat soția și copiii la domiciliu, după care s-a întors înapoi în or. X, unde la intersecția cu sat. X a observat ceva în mijlocul drumului și, încetinind, a observat că este o persoană. Declarațiile martorului respectiv se confirmă integral și prin declarațiile martorului Ștepa Rodion, care a declarat instanței că în vara-toamna anului X cu automobilul personal se întorcea de la o nuntă din or. X. La intrare în sat. X, lângă auto-service, s-a întâlnit cu un automobil de culoare roșie, care se deplasa spre or. Ocnîța cu lumina aprinsă pe faza lungă, ceia ce l-a făcut să atragă atenția la culoare. După care, ieșind din sat. X în direcția sat. X a fost stopat de către fratele miresei de la nuntă, însă numele ultimului nu-l cunoaște, dar îl cunoaște vizual, deoarece acesta a fost la nuntă nănaș (adică de către martorul Bucun Ianuș), care i-a comunicat că pe carosabil se află o persoană decedată, ulterior s-a stabilit a fi Iancu Macovei.

Instanța de apel a constatat că declarații analogice a dat și martorul Tabuica Vitalie, care a menționat că în perioada anului X activa în calitate de ofițer de patrulare în cadrul Inspectoratului de Patrulare. Când s-a întâmplat cazul dat, se afla la serviciu și de la Inspectoratul de Poliție Ocnîța a primit informația că s-a produs un accident rutier pe traseul or. X, și anume la ieșirea din s. X. La fel a comunicat instanței că, în seara respectivă în jurul orelor X dimineața de către colegul său Beștanco Vitalie la ieșirea din or. X în direcția or. X a fost stopat automobilul condus de către Briceanschi Anatoli, iar când revenea, acesta nu a fost stopat.

Subsecvent, instanța de apel a constatat că, declarațiile martorilor respectivi se confirmă integral și prin declarațiile succesoriului părții vătămate Macovei Larisa, care a menționat că la X aproximativ în jurul orelor X împreună cu soțul Vitalie Macovei și fiul Iancu Macovei se întorceau de la o nuntă din r. X, deplasându-se cu automobilul spre domiciliu în s. X. Soțul se afla la volan, ea pe bancheta din față și fiul Iancu pe bancheta din spate. La ieșire din s. X feciorul i-a zis soțului să oprească și ei au staționat pe partea dreaptă a carosabilului și Iancu a ieșit din mașină. Au așteptat undeva 3 minute, însă feciorul nu se întorcea și ea a ieșit din automobil, unde l-a văzut pe ultimul care stătea în spatele mijlocului de transport cu telefonul în mână și privea în urmă, după care, i-a dat telefonul și ia zis că se întoarce înapoi la nuntă și să-i aprindă lumina pe stâlp și să-i așeze masa, deoarece se va întoarce împreună cu niște băieți. Când feciorul i-a dat telefonul, ea s-a uitat la oră și era ora X. Astfel, fiul a rămas în drum, unde ei au oprit, iar ei s-au deplasat mai departe.

În acest sens, instanța de apel a constatat că lipsesc careva temeieri de a pune la îndoială declarațiile martorilor, succesoriului părții vătămate și probele administrate în faza urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, care în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția inculpatului Briceanschi Anatoli în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, poziția avocatului și a inculpatului fiind una de apărare și este îndreptată spre eschivarea de la răspundere pentru cele comise.

Respectiv, declarațiile inculpatului Briceanschi Anatoli precum că la data de X în jurul orelor X s-a deplasat din direcția or. X spre direcția sat. X pentru a duce un pasager, iar în timp ce se întorcea înapoi pe traseul X a auzit o lovitură în regiunea barei de protecție din partea

stângă față, însă a continuat deplasarea, nu a oprit nicăieri, iar acasă a ajuns aproximativ la orele X, instanța de apel le-a apreciat ca fiind pur declarative și contrare probelor enunțate supra.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele invocate de apelant referitor la achitarea inculpatului pe motiv că probele administrate în cauză nu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar, or, prima instanță și-a argumentat riguros soluția la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată, prin care s-a confirmat cu certitudine vinovăția inculpatului Briceanschi Anatoli în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Referitor la argumentele invocate de apelant privind scoaterea lui Briceanschi Anatoli de sub urmărire penală prin ordonanța din 27 octombrie 2017, iar ulterior prin ordonanța Adjunctului Procurorului General din 27.05.2019 a fost anulată ordonanța menționată de scoatere de sub urmărire penală, fiind reluată urmărirea penală pe caz pe temeiul rezultatelor expertizelor, potrivit cărora particulele de vopsea ridicate de la locul accidentului rutier depistate în țesuturile hainelor părții vătămate au apartenență comună de grup cu cele două straturi exterioare de vopsea de pe bara de protecție din față a automobilului de model „Mercedes E200” cu nr./înm. X, instanța de apel a constatat că, partea apărării nu a prezentat date concrete și certe ce ar indica la faptul că abordarea procurorului ierarhic superior în cadrul procesului penal nu ar fi corespunzătoare cerințelor inerente, prin prisma art.19 alin.(3), art.254 Cod de procedură penală, de a examina complet și multilateral cazul.

Astfel, instanța de apel a constatat că, reieșind din caracterul complex al urmăririi penale, de necesitatea asigurării plenitudinii acțiunilor procesuale care ar elucida obiectiv și multiaspectual circumstanțele cauzei, în special în ceea ce ține realizarea mai multor acțiuni procesuale, inclusiv efectuarea mai multor expertize, în mai multe domenii, s-a constatat că pe suprafața cracului stâng din față a pantalonilor ridicați de la cadavrul Iancu Macovei sunt prezente urme dinamice, în care sunt microparticule de vopsea cu nuanță roșie-vișinie și includeri cu luciu metalic, care sunt închegate cu fibrele țesăturii. Pe suprafața cămășii din față stânga ridicate de la cadavrul Iancu Macovei sunt multiple particule de vopsea de culoare roșie-vișinie cu incluziuni metalice, închegate cu fibrele ei. Pe suprafața ciorapilor, chiloților și încălțăminteii ridicate de la cadavrul Iancu Macovei careva particule de vopsea nu au fost depistate. Urmele dinamice cu microparticule de vopsea depistate pe pantaloni și cămașă sunt caracteristice formării lor ca rezultat al contactului acestora cu un mijloc de transport vopsit în culoare roșie-vișinie în rezultatul accidentului rutier. Particulele (peliculele) de vopsea ridicate de la fața locului coincid după caracteristicile stabilite cu pelicula de vopsea de pe fragmentul barei de protecție ridicat la 02.08.2017 din interiorul automobilului de model „Mercedes E200” cu n/î X. Sursa de proveniență a particulelor de vopsea de la fața locului este bara de protecție a automobilului, fragmentul cărei a fost ridicat din automobilul de model „Mercedes E200” cu n/î X, iar aceste circumstanțe nu au fost cunoscute de către procuror la adoptarea ordonanței din 27 octombrie 2017.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că acțiunile procurorului ierarhic superior cu privire la anularea ordonanței de scoatere a lui Briceanschi Anatoli de sub urmărire penală și de reluarea urmăririi penale în privința acestuia au fost pe deplin justificate și întemeiate. Or, conform practicii și jurisprudenței CEDO, termenul de „investigație eficientă” reprezintă situația în care acțiunile întreprinse de organul de investigație trebuie să conducă la identificarea și mai puțin la pedepsirea persoanelor vinovate, această obligație reprezentând un element nu de rezultat, ci unul de mijloc.

După reluarea acțiunilor procesual-penale și obligarea organului de urmărire penală de către procurorul ierarhic superior de a întreprinde toate măsurile necesare și oportune în scopul examinării complete a cauzei, în cadrul urmăririi penale urma a fi efectuată o investigație suplimentară într-un termen rezonabil, pentru a fi emisă o decizie motivată și legală.

Mai mult ca atât, potrivit prevederilor art.531 alin.(2) lit. a), d) Cod de procedură penală, procurorul ierarhic superior, pe lângă atribuțiile prevăzute la art.52 alin.(1), în cadrul urmăririi penale exercită următoarele atribuții cu titlu de control ierarhic: poate cere de la procurorii

ierarhic inferiori, pentru control, dosare penale, documente, acte procedurale, materiale și alte date cu privire la infracțiunile săvârșite și la persoanele identificate în cauzele penale în care exercită controlul; anulează, total ori parțial, modifică sau completează, prin ordonanță motivată, în condițiile prezentului cod, actele procurorilor ierarhic inferiori și ale ofițerilor de urmărire penală.

Instanța de apel a atestat că, decizia de reluare a urmăririi penale în privința lui Briceanschi Anatoli nu reprezintă altceva decât un procedeu de punere în aplicare a dispozițiilor de drept penal pentru a descuraja comiterea infracțiunilor contra drepturilor omului și libertăților fundamentale. Or, neintervenirea pe caz a procurorului ierarhic superior ar lăsa neremediat viciul fundamental de care a fost afectată ordonanța contestată, respectiv, ar constitui nu altceva decât neglijarea cerințelor actului internațional menționat.

Distinct, instanța de apel a remarcat că, legalitatea acțiunilor întreprinse de către procurorul ierarhic superior a fost verificată și de către judecătorul de instrucție în baza prevederilor art.313 Cod de procedură penală, care prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 16.03.2021 a respins plângerea depusă de către avocatul Scripnic Veaceslav în interesele lui Briceanschi Anatoli și a menținut fără modificări ordonanța adjunctului procurorului General al RM din 27.05.2019. În aceeași ordine de idei, nu pot fi reținute ca fiind întemeiate nici argumentele apelantului privind prezența unor neclarități în rapoartele de expertiză, inclusiv și faptul că fiind audiat în ședința de judecată expertul Fonari Alexandr a declarat că toate particulele prezentate în pachetul nr. 1 "a" sunt de pe aripa din față-stânga a automobilului de model „Mercedes” conform inscripției de pe plic și a explicat că vopseaua de pe pantaloni și cămașă coincide după caracteristicile stabilite cu straturile exterioare de vopsea ridicate de la fața locului de pe fragmentul barei de protecție ridicat de la automobilul de model „Mercedes”, precum și de pe aripa din față stângă a automobilului, care au apartenență comună de grup, deoarece acestea coincid după culoare, după componența metalică, componența chimică, însă aceasta nici de cum nu indică că particulele de vopsea ridicate de la fața locului și cele depistate în țesuturile hainelor părții vătămate sânt parte a vopselei de pe mașina lui Briceanschi Anatoli. Or, în situația din speță vinovăția inculpatului Briceanschi Anatoli nu se confirmă doar prin prezența particulelor de vopsea pe hainele victimei, care coincid cu straturile exterioare de vopsea ridicate de la fața locului de pe fragmentul barei de protecție ridicat de la automobilul de model „Mercedes”, ci vinovăția acestuia se confirmă integral și prin depistarea la fața locului a unor particule de la bara de protecție care lipsesc la automobilul inculpatului, depistarea la fața locului a unui amortizator al tobei de eșapament ce conține semnul companiei „Mercedes”, cât și prin declarațiile martorilor audiați, care 44 au declarat că anume automobilul condus de către inculpat la data și ora accidentului a fost văzut la intrare în sat. Ocnița, pe când Briceanschi Anatoli neagă cu vehemență acest fapt.

Instanța de apel a conchis a fi întemeiată și soluția primei instanțe referitor la stabilirea vinovăției inculpatului Briceanschi Anatoli în comiterea infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal, or, potrivit doctrinei juridice latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin părăsirea locului accidentului rutier de către conducătorul mijlocului de transport care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă în urma acțiunilor acestuia au survenit vătămări grave ale integrității corporale sau ale sănătății sau decesul uneia sau al câtorva persoane. Părăsirea locului accidentului rutier constituie plecarea vinovatului de la locul accidentului și lăsarea persoanei accidentate în pericol pentru viață. Locul accidentului, în sensul legii, este locul în care s-a produs evenimentul, apărut în procesul circulației mijlocului de transport, în care au fost vătămate sau au decedat persoane, au fost deteriorate mijloace de transport, construcții, încărcături sau alte urmări grave. Cu alte cuvinte, se poate susține că prin părăsirea locului accidentului rutier se înțelege acțiunea de plecare a făptuitorului de la locul accidentului rutier cu mijlocul de transport (al său ori al unei alte persoane) ori plecarea pe jos de la locul respectiv, în pofida interdicției de rigoare din Regulamentul circulației rutiere. Or, potrivit pct. 12 alin. (1) lit. b) și g) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorul de vehicul implicat într-un accident în

traficul rutier este obligat: să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de politie.

Instanța de apel a reținut că, persoana care a provocat accidentul rutier în care au survenit vătămări grave sau decesul și a părăsit locul accidentului rutier va purta răspundere penală pentru un concurs de infracțiuni, prevăzut de art.264 alin.(3)-(5) și art.266 Cod penal.

Așadar, instanța de apel a opinat că, art.266 Cod penal nu poate fi aplicat de sine stătător, el poate fi aplicat numai dacă, anterior, același făptuitor a săvârșit infracțiunea prevăzută la alin.(3) sau (5) art.264 Cod penal – condiție întrunită în prezenta speță și, bineînțeles, în afară de consecuția temporală a celor două infracțiuni, trebuie să le caracterizeze legătura cauzală.

Instanța de apel a menționat că, latura subiectivă a infracțiunii de părăsire a locului accidentului rutier se caracterizează prin vinovăție exprimată în intenție directă, adică făptuitorul î-și dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și dorește să părăsească locul accidentului rutier, iar semnele secundare ale laturii subiective sunt: motivul infracțiunii și scopul infracțiunii. Subiectul infracțiunii de părăsire a locului accidentului rutier este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, este o persoană care: 1) conduce mijlocul de transport și 2) anterior a săvârșit infracțiunea prevăzută la alin. (3) sau (5) art.264 Cod penal. Respectiv, Briceanschi Anatoli este subiect al infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal.

În speța dedusă judecării s-a constatat cu certitudine că, Briceanschi Anatoli se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal și, respectiv, a infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal.

Recapitulând esența cauzei penale deduse judecării, instanța de apel a constatat că, prima instanță prin sentința pronunțată pripit a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului Briceanschi Anatoli învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal în temeiul art.332 alin.(1), art.391 alin.(1) pct. 7) Cod de procedură penală și art.53 lit. g) și art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Analizând în această parte sentința contestată, din oficiu conform art.409 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis asupra faptului că cererea de apel declarată de către avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului Briceanschi Anatoli urmează a fi admisă din alte motive decât cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care se va dispune recunoașterea vinovăției lui Briceanschi Anatoli în comiterea infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal, cu liberarea ultimului de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, or, soluția pronunțată de prima instanță este contrară prevederilor legii procesual penale și practicii judiciare.

În acest sens, instanța de apel a invocat faptul că, prima instanță constatând intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală a ajuns la concluzia încetării procesului penal în privința inculpatului Briceanschi Anatoli, cu toate că inculpatul nu și-a expus în mod expres opțiunea privind încetarea procesului penal și liberarea de răspundere penală în temeiul expirării termenului de prescripție, or, pe tot parcursul examinării cauzei acesta nu și-a recunoscut vina și a pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat faptul că, potrivit prevederilor Codului de procedură penală se întrevăd trei feluri de sentințe, și anume: sentință de condamnare (art.389 CPP), sentință de achitare (art.390 CPP) și sentință de încetare (art.391 CPP). Astfel, pornind de la prevederile art.285 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală se va reține că, încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală și de finisare a acțiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia. Încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct. 4)–9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal sau dacă se constată că: 1) plângerea prealabilă a fost retrasă de către partea

vătămată, a fost încheiată o tranzacție în cadrul procesului de mediere sau părțile s-au împăcat – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plângerii prealabile sau legea penală permite împăcarea; 2) persoana nu a atins vârsta la care poate fi trasă la răspundere penală; 3) persoana a săvârșit o faptă prejudiciabilă fiind în stare de iresponsabilitate și nu este necesară aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical.

În acest context, instanța de apel a accentuat că, potrivit prevederilor art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)–9), 285, 16 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Din alineatul (5) al aceleiași norme rezultă că, în cazul prevăzut la art.275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit. Conform art.275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia. Totodată, potrivit prevederilor art.53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componente de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală. Conform art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Potrivit prevederilor art.285 alin.(7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia ori a reprezentantului legal, inclusiv în cazul cererii de reabilitare a persoanei decedate. În acest caz, urmărirea penală continuă.

Totodată, instanța de apel a remarcat faptul că, în conformitate cu prevederile art.389 alin.(1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Potrivit alin. (4) pct. 3) din aceeași normă, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție. Din conținutul alin.(6) din același articol rezultă că, la adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată. În corespundere cu art.395 alin.(1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. Conform art.396 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului. Din consecutivitatea enunțată rezultă cert că, în situația intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală, când inculpatul își recunoaște vina și solicită expres printr-o cerere scrisă încetarea procesului penal, atunci instanța de judecată prin sentință în temeiul art.332 alin.(1) și 275 Cod de procedură penală dispune liberarea de răspundere penală a inculpatului, iar în situația în care inculpatul în cadrul ședinței de judecată nu-și recunoaște vina și nu-și dă acordul la încetarea procesului, instanța prin sentință stabilește vinovăția persoanei și în temeiul art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală dispune liberarea de pedeapsă penală a inculpatului.

Generalizând cele expuse supra, instanța de apel a constatat că, prima instanță în mod eronat în lipsa acordului inculpatului a dispus încetarea procesului penal pornit în privința lui Briceanschi Anatoli în baza art.266 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, fără a-i stabili vinovăția și cu liberarea de pedeapsă penală a inculpatului, fapt expres prevăzut în art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală.

În virtutea celor expuse, instanța de apel a constatat că, Briceanschi Anatoli urmează a fi liberat de pedeapsa penală în baza art.266 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar din momentul comiterii faptei – X până la adoptarea prezentei decizii a expirat mai mult de 2 ani.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a statuat că, în privința inculpatului Briceanschi Anatoli sunt aplicabile prevederile art.389 alin.(4) pct. 3) Cod de procedură penală în coroborare cu prevederile art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a reținut din conținutul apelului formulat de către *avocatul Raducan Irina în numele succesorului victimei Macovei Larisa*, că sentința este contestată și sub aspectul individualizării pedepsei penale, în acest sens solicitându-se aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai aspre sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani.

Astfel, instanța de apel verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a reținut că, soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

La caz, instanța de apel a indicat că, prima instanță a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise. În susținerea poziției sale instanța de apel a statuat că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, și anume: inculpatul nu și-a recunoscut vina, anterior nu a fost judecat, are la întreținere doi copii minori, în sarcina sa nu au fost reținute prezența circumstanțelor atenuante și agravante prevăzute la art.76-77 Cod penal.

Subsecvent, instanța de apel a atestat că, sancțiunea art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani (în redacția de până la modificările introduse prin Legea nr.138 din 19.07.2018, în vigoare din 14.12.2018).

În contextul circumstanțelor relevate, instanța de apel a concluzionat că, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată – art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a remarcat că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată) trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului termenul de pedeapsă prevăzut de sancțiunea art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței.

În atare circumstanțe, instanța de apel a menținut soluția primei instanțe în partea individualizării pedepsei inculpatului, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantum fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis.

Ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunile respective, instanța de apel nu a considerat rațional de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, potrivit jurisprudenței CEDO, în pct. 69 a hotărârii sale în cauza CEDO SMILJANIĆ v.

CROATIA se statuează că, participarea în traficul rutier este o activitate potențial susceptibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei. Astfel, în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând, obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere (Nicolae Virgiliu Tănase vs România), ceea ce reprezintă responsabilitatea statului din punctul de vedere al obligației sale pozitive în conformitate cu articolul 2§1 din CEDO, care obligă statul de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa.

Totodată, instanța de apel nu a stabilit careva temeiuri de a interveni în sentință în partea stabilirii pedepsei complementare obligatorii sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport prevăzute la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a considerat că stabilirea inculpatului Briceanschi Anatoli a pedepsei sub formă de închisoare în cuantumul stabilit de instanță, cu executare, va putea remedia situația, corija comportamentul infracțional al inculpatului, va duce la conștientizarea de către acesta a faptei infracționale și comportamentului său și pedeapsa își va atinge scopul de reeducare, cât și va atinge scopul de prevenție și va restabili echitatea socială și ordinea de drept.

La fel, instanța de apel a considerat că este neîntemeiat argumentul avocatului Raducan Irina în numele succesorului victimei Macovei Larisa precum că, pedeapsa stabilită lui Briceanschi Anatoli urmează a fi executată în penitenciar de tip închis, or, potrivit art.72 alin.(2) Cod penal, în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență, iar infracțiunea pentru care a fost condamnat acesta face parte din categoria infracțiunilor săvârșite din imprudență

În continuare, instanța de apel a constatat că prin cererea de apel avocatul Raducan Irina în numele succesorului victimei Macovei Larisa a solicitat încasarea din contul inculpatului Briceanschi Anatoli în beneficiul succesorului victimei Macovei Larisa a prejudiciului material în mărime de 188 670 lei și a prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei.

Instanța de apel a constatat că, prin cererea din 17.06.2019 Macovei Larisa a solicitat organului de urmărire penală să fie recunoscută în calitate de parte civilă, deoarece prin infracțiune i-a fost cauzat un prejudiciu fizic și moral (f.d.131, vol. II), iar prin ordonanța procurorului în procuratura raionului Briceni din 17.06.2019, Macovei Larisa în limitele cauzei penale nr.X a fost recunoscută în calitate de parte civilă (f.d.132, vol. II).

Din conținutul ordonanței din 17.06.2019, instanța de apel a reținut că, actul respectiv la aceiași dată a fost adus la cunoștința lui Macovei Larisa contra semnătură, fiindu-i explicate drepturile și obligațiile părții civile prevăzute la art.62 Cod de procedură penală.

Concomitent, din materialele cauzei instanța de apel a constată că, deși Macovei Larisa a fost recunoscută în calitate de parte civilă, fiindu-i explicat dreptul de a înainta o acțiune civilă, succesorul victimei Macovei Larisa atât în cadrul urmăririi penale, cât și ulterior pe parcursul examinării cauzei penale în fond de către instanța de judecată, până la etapa finisării cercetării judecătorești nu a înaintat în modul stabilit la art.219 alin.(1) Cod de procedură penală o acțiune civilă, din care considerente înaintarea acțiunii civile de către succesorul victimei Macovei Larisa în instanța de apel este inadmisibilă.

Mai mult, instanța de apel a atestat că, fiind audiată în ședința de judecată, Macovei Larisa a menționat că nu poate să se expună asupra prejudiciului cauzat, deoarece cererea se află la avocat, însă până la terminarea cercetării judecătorești în adresa instanței nu a parvenit nici o acțiune civilă.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că, în lipsa unei acțiuni civile intentate în ordinea art.221 alin.(1) Cod de procedură penală până la finisarea cercetării judecătorești, prima instanță în mod întemeiat nu s-a expus asupra chestiunii cu privire la existența sau inexistența prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Mai mult ca atât, potrivit art.221 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat necesar de a-i explica succesorului victimei Macovei Larisa că în cazul omisiunii de

a înainta acțiunea civilă în cadrul procesului penal, ea dispune de dreptul de a intenta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

Totodată, instanța de apel a reține că de către prima instanță în mod corect a fost soluționată și soarta corpurilor delictive, astfel, este neîntemeiată solicitarea avocatului Raducan Irina în numele succesorului victimei Macovei Larisa privind restituirea succesorului părții vătămate Macovei Larisa a corpurilor delictive, și anume: pantaloni bărbătești, cămașă, pantofi, chiloți și ciorapi, împachetați în pachete de polietilenă și sigilate cu sigiliul nr. 1 a IP Ocnița, or, bunurile respective constituie obiectul material al infracțiunii, iar potrivit art.162 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite.

La fel, instanța de apel a relevat că, prima instanță justificat a dispus de a încasa de la Briceanschi Anatoli în beneficiul statului suma de 34718 (treizeci și patru mii șapte sute optsprezece) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, or, acestea au fost suportate pentru întocmirea raportului de expertiză judiciară nr.165 din 05.08.2017 în sumă de 2258 lei, a raportului de expertiză judiciară nr. 360 din 19.10.2017 în sumă de 1120 lei, a raportului de expertiză judiciară nr. X din 07.03.2018 în sumă de 4760 lei, a raportului de expertiză judiciară nr. 258-272 din 19.02.2018 în sumă de 12600 lei, a raportului de expertiză judiciară nr. 379-386 din 15.03.2018 în sumă de 6300 lei și a raportului de expertiză judiciară nr. X din 25.04.2019 în sumă de 7680 lei și cad sub incidența prevederilor art.227 și 229 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a conchis a fi neîntemeiată afirmația avocatului Scripnic Veaceslav precum că cheltuielile pentru efectuarea expertizelor sânt suportate de către comanditar în temeiul Legii cu privire la expertize judiciare, or, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, articolul 143 alineatul (2), care prevedea că „plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, a fost abrogat. Astfel, încât prin Legea respectivă a fost exclus art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnatului de a achita cheltuielile de efectuare a expertizei.

În consecință, instanța de apel a conchis că, plata cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în valoare totală de 34 718 (treizeci și patru mii șapte sute optsprezece) lei, urmează a fi pusă în sarcina inculpatului atâta timp cât vina acestuia a fost dovedită indubitabil, iar suportarea acestor cheltuieli de către stat au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către:

- avocatul Raducan Irina în numele succesorului victimei, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care lui Briceanschi Anatoli să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, în penitenciar de tip închis. Corpurile delictive: pantaloni bărbătești, cămașă, pantofi, chiloți și ciorapi, împachetați în pachete de polietilenă și sigilate cu sigiliul nr.1 a IP Ocnița să fie restituite succesorului victimei Macovei Larisa. Încasarea prejudiciului material în mărime de 188670 lei și a prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei;

- avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a

deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului sau remiterea cauzei la rejudecare.

5.1 În motivarea cererii de recurs avocatul Raducan Irina în numele succesorului victimei invocă că, pedeapsa stabilită pentru art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, este una în limitele de jos ale prezentului articol, pe când comportamentul inculpatului pe tot parcursul cauzei penale a fost unul indiferent față de persoana părții vătămate și din punct de vedere moral, pe cât și simplul fapt că nu și-a recunoscut vina până la final.

Menționează că, în cauza dată au fost administrate probe suficiente ce au demonstrat vina inculpatului, care denotă caracterul infrațional al faptei comise, acestea găsindu-și confirmare prin declarațiile martorilor, raporturilor de expertiză, precum și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei penale.

Susține că, pedeapsa stabilită inculpatului de instanțele de fond este inechitabilă faptei infraționale săvârșite și în neconcordanță cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind ferm convinse că nu se va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului. Cu toate că instanțele au constatat gravitatea faptei și consecințele cauzate succesorului victimei Macovei Larisa de către inculpat prin fapta infrațională, acesta pe tot parcursul cauzei nu a oferit nici un fel de susținere (atât financiară sau morală), nu a prezentat nici un regret sau sentiment de compasiune față de părinții decedatului Macovei Iancu.

Opinează că, prin acțiunile infraționale ale inculpatului a avut loc o imixiune în viața private a părții vătămate. Or, CEDO prin art.8 consacră mai multe obligații pozitive în sarcina statelor, inclusiv asigurarea inviolabilității fizice.

5.2 În motivarea cererii de recurs avocatul Scripcnic Veaceslav în numele inculpatului invocă că, declarațiile date de inculpat au servit drept temei pentru scoaterea de sub urmărire penală a lui Briceanschi Anatoli prin ordonanța procurorului din 27 octombrie 2017. Ulterior la 27.05.2019 prin ordonanța Adjunctului Procurorului General a fost anulată ordonanța menționată de, scoatere de sub urmărire penală și reluarea urmăririi penale pe caz. Temei de reluare a urmăririi penale au servit rezultatele expertizelor potrivit cărora particulele de vopsea ridicate de la locul accidentului rutier, depistate în țesuturile hainelor părții vătămate au apartenență comună de grup cu cele două straturi exterioare de vopsea, de pe bara de protecție din față a automobilului de model Mercedes E200 n/î X.

Menționează că, analizând rapoartele de expertiză și constatând unele neclarități a fost invitat și audiat în ședința de judecată autorul acestui raport, expertul Fonari Alexandru, care a specificat clar că, toate particulele prezentate în pachetul nr. I „a” sunt de pe aripa din față-stângă a automobilului de model Mercedes, conform inscripției de pe plic. Conform raportului de expertiză, inclusiv a indicat în concluzie că componența chimică a vopselei depistate pe obiectele cercetate în afară de aripa din față-stânga au apartenență comună de grup. Particulele de vopsea de pe haina victimei și particule de vopsea de la bara de protecție a automobilului de model Mercedes, au apartenență comună de grup. În raportul de expertiză a indicat că, vopseaua de pe pantaloni și cămașă coincide după caracteristicile stabilite cu straturile exterioare de vopsea, ridicate de la fața locului, de pe fragmentul barei de protecție, ridicat din automobilul de model Mercedes, precum și de pe aripa din față stângă a automobilului, care au apartenență comună de grup, deoarece acestea coincid după culoare, după componența metalică, componența chimică. Totodată expertul a menționat la întrebarea de concretizare a apărării că concluziile făcute în cadrul raportului de expertiză în cauza penală dată nici de cum nu indică că particulele de vopsea ridicate de la fața locului sau cele depistate în țesuturile hainelor părții vătămate sânt parte a vopselei de pe mașina lui Briceanschi Anatoli.

Consideră eronate concluziile instanțelor de fond potrivit cărora, se consideră constatat că partea vătămată a fost tamponată de mașina condusă de inculpat.

Susține că, instanțele de fond absolut neîntemeiat fără a indica asupra probei și raționamentul celor descrise indică că conform procesului verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 în urma examinării a fost supusă roata din spate dreapta a automobilului de model „Mercedes E200”, ridicată la data de 02.08.2017, care fiind examinată cu aparatul „Crime-lite”

au fost depistate pete de culoare brună pe ledurile protectoare și pe partea dorsală a anvelopei. La fel, a fost examinată și roata din față dreapta, unde au fost depistate pete brune pe partea lucrătoare a anvelopei și între bordurile protectorului. Totodată, fiind examinată și țeava din spate stânga a automobilului dat, au fost depistate între bordurile protectorului pete de culoare brună. Iar din anexa la procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 urmează că a fost examinată roata din față stânga a automobilului de model „Mercedes E200”, cu ajutorul aparatului luminiscent „Crime-lite”, unde pe partea lucrătoare a anvelopei au fost depistate pete de culoare brună. Ori, nici una din așa numitele „pete brune” nu s-a dovedit a fi sânge. Totodată, instanța în repetate rânduri face trimitere la piesele din plastic ridicate din mașina care aparține inculpatului, iar urmare a suprapunerii acestora s-a atestat că acestea coincid cu părțile neajunse din bara de protecție a automobilului dat, care a fost depistată deteriorată în automobilul inculpatului. Instanța nu face referire la vre-un act procedural care potrivit căruia aceste piese au fost suprapuse fiind stabilită coincidența.

6. Referința a fost depusă de către procuror, prin care solicită dispunerea inadmisibilității recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată conchide că, se imune soluția de a declara inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin.(3) al Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.

7.1. Referitor la recursul declarat de către avocatul Raducan Irina în numele succesorului victimei.

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată atestă că *avocatul Raducan Irina* face referință la temeiul pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, însă din textul recursului reiese că, aceasta face referire și la eroarea prescrisă la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că, temeiurile invocate de către recurent, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Referitor la temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, completul de judecată constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art.101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de respingere a apelului avocatului Raducan Irina în numele succesorului victimei ca nefondat și admiterea din alte motive decât cele invocate,

inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, apelul avocatului Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, casarea parțială a sentinței, în partea învinuirii înaintate în comiterea infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal și emiterea unei noi hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Briceanschi Anatoli a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal și în conformitate cu art.60 Cod penal și art.389 alin.(4) pct.3 Cod de procedură penală, s-a liberat de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, în rest dispozițiile sentinței primei instanțe fiind menținute fără modificări.

Completul de judecată menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Briceanschi Anatoli.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă din textul deciziei atacate, că se constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la casarea parțială a sentinței, în partea învinuirii înaintate în comiterea infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal, expunându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate de către părți.

Totodată, completul de judecată reține că, în recursul declarat recurentul critică hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate, în opinia căruia acestea dovedesc vinovăția inculpatului Briceanschi Anatoli în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, care denotă caracterul infracțional al faptei comise, acestea găsindu-și confirmare prin declarațiile martorilor, raporturilor de expertiză și prin probele scrise.

Verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel prin prisma celor invocate, completul de judecată consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulum de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

Completul de judecată reiterează că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

La etapa judecării recursului, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare.

În această ordine de idei, completul de judecată constată că, instanța de apel dând o nouă apreciere probelor: declarațiile succesului victimei Macovei Larisa și declarațiile martorilor Burlacu Iurie, Vacari Svetlana, Ștepa Rodion, Beștanco Vitalie, Tomceac Anastasia, Niculcea Renat, Tabuica Vitalie, Bucun Ianuș, Fonari Alexandru, *precum și verificând alte probe materiale administrate în prima instanță și verificate prin citire în instanța de apel, și anume:* raportul anexat la materialele dosarului, din care urmează că la data de X ore X la Inspectoratul de Poliție Ocnița a parvenit informația telefonică pe faptul că la data de X aproximativ la ora X pe traseul X, la ieșirea din s. X a avut loc un accident în trafic rutier, în care pietonul Ianuș Macovei, a.n. X, locuitor al s. X a decedat pe loc, iar automobilul implicat a părăsit locul accidentului (f.d.5, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic și schița accidentului rutier din 31.07.2017 (f.d.7-21, vol. I); procesul-verbal de ridicare din

31.07.2017 (f.d.25, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 31.07.2017(f.d.38, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.07.2017 (f.d.39, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.08.2017 (f.d.40-41, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 02.08.2017 (f.d.43, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului și tabelul fotografic din 02.08.2017 (f.d.44-51, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.165 din 05.08.2017 (f.d.67-69, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.08.2017 (f.d.70, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.80-81, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.82, vol. I); procesul-verbal de colectare a mostrelor din 07.10.2017 (f.d.97, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.360 din 19.10.2017 (f.d.120-121, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. X din 07.03.2018 (f.d.169-172, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.258-272 din 19.02.2018 (f.d.174-191, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 379-386 din 15.03.2018 și planșa fotografică (f.d.194-202, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 19.07.2018 (f.d.228, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.07.2018 și imaginile foto (f.d.233-236, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 23.07.2018 (f.d.238, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.07.2018 (f.d.239-242, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 04.10.2018 (f.d.16, vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.11.2018 (f.d.17-26, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului și planșa fotografică din 26.11.2018 (f.d.34-39, vol. II); raportul de expertiză judiciară nr.X din 25.04.2019 (f.d.85- 96, vol. II); procesul-verbal de ridicare din 02.08.2017 și procesul-verbal de examinare a obiectului și tabelul fotografic din 02.08.2017 (f.d.43-51, vol. I); ordonanța de recunoaștere și de anexare ca corp delict din 09.08.2017 (f.d.52, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Macovei Larisa din 09.08.2017 (f.d.58-59, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.165 din 05.08.2017 (f.d.67-69, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Burlacu Iurie din 14.08.2017 (f.d.75- 76, vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Beștanco Vitalie din 14.08.2017 (f.d.77-78, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.80-81, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.82, vol. I); cererea avocatului Scripnic Veaceslav din 18.08.2017 (f.d.84, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă din 07.10.2017 (f.d.96-97, vol. I); revendicarea eliberată pe numele inculpatului Briceanschi Anatoli, prin care se confirmă că ultimul anterior nu a fost judecat (f.d.109, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.360 din 19.10.2017 (f.d.120-121, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. X din 07.03.2018 (f.d.169-172, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.258-272 din 19.02.2018 și planșa fotografică (f.d.174-191, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 379-386 din 15.03.2018 și planșa fotografică (f.d.194-202, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului și planșa fotografică din 26.11.2018 (f.d.34-39, vol. II); procesul-verbal de audiere a martorului Bucun Ianoș din 09.01.2019 (f.d.57-59, vol. II); raportul de expertiză judiciară nr.X din 25.04.2019 (f.d.85- 96, vol. II); procesul-verbal de audiere a învinuitului Briceanschi Anatoli din 14.06.2019 (f.d.127, vol. I), corect a ajuns la concluzia de a menține pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, aplicată în privința inculpatului Briceanschi Anatoli recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Însă, completul de judecată nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

În atare împrejurări, instanța de recurs consideră că, instanța de apel a aplicat inculpatului, în prezența speță, pedeapsă echitabilă și conform prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar termenul pedepsei stabilit în sarcina acestuia, a fost individualizat corect și în așa fel, încât persoana vinovată de comiterea crimei să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În opinia instanței de recurs, la caz, pedeapsa individualizată de către instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal,

de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În continuare, completul de judecată constată că, recurentul critică decizia instanței de apel și în partea stabilirii pedepsei sub formă de 5 ani închisoare în privința inculpatului Briceanschi Anatoli, insistând că pedeapsa aplicată inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, nu va avea efectul legal prevăzut de art.61 Cod penal, menționând că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia completului de judecată, nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat în privința inculpatului Briceanschi Anatoli pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, în penitenciar de tip deschis.

Cu referire la criticile invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Așadar, completul de judecată statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința în partea aplicării în privința inculpatului Briceanschi Anatoli a unei pedepse sub formă de

închisoare pe un termen de 5 ani, conducându-se de principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul apărătorului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile.

Completul de judecată menționează faptul că, instanța de apel s-au expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării de către prima instanță a unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Astfel, instanța de recurs remarcă faptul că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate (*pct. 4.1, din prezenta decizie*), relevă în mod concludent că, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, just ajungând la concluzia de a menține sentința primei instanțe prin care inculpatului Briceanschi Anatoli i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani.

În concluzie - pedeapsa stabilită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel inculpatului Briceanschi Anatoli pentru infracțiunea incriminată art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, este echitabilă, întru-cât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către aceasta, precum și de către alte persoane.

Subsidiar, referitor la argumentele recurentului precum că, succesoriului victimei i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 188 670 lei și prejudiciul moral estimat la suma de 200 000 lei, precum și faptul că nu este de acord ca corpurile delictelor pantofii, cămașa, pantalonii, chiloții și ciorapii împachetate în pachete de polietilenă sigilate cu sigiliul nr.1 a IP Ocnița, să fie nimicite dar să fie restituite ei, completul de judecată relevă că, pentru recuperarea prejudiciului succesoriul are posibilitatea de a se adresa în instanța de judecată civilă, pentru a-și recupera prejudiciul material și moral și contravaloarea corpurilor delictelor, ca urmare a comiterii infracțiunii.

Prin urmare, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

7.2. Referitor la recursul declarat de către avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului.

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată atestă că recurentul face referință la erorile prescrise la art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, concretizate prin faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, completul de judecată conchide că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, or, la examinarea cauzei, instanța de apel a respectat prevederile art.414, 415, 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul apărării, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Completul de judecată mai constată că, temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece, la adoptarea soluției de casare parțială a sentinței primei instanțe în partea învinuirii înaintate în comiterea infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal și emiterea

unei noi hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Briceanschi Anatoli a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal și în conformitate cu art.60 Cod penal și art.389 alin.(4) pct.3 Cod de procedură penală, s-a liberat de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, în rest dispozițiile sentinței primei instanțe fiind menținute fără modificări, instanța de apel a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

La caz, instanța de apel verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetare judecătorească în prima instanță și în apel a constatat că, prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Briceanschi Anatoli a infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, după semnele calificative: *încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane*, totodată, fiind demonstrată incontestabil și vinovăția lui Briceanschi Anatoli în comiterea infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal - *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) Cod penal*.

Instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile succesoriului victimei Macovei Larisa (f.d.7-9, vol. III); declarațiile martorului Burlacu Iurie date în prima instanță (f.d.10-11, vol. III); declarațiile martorului Vacari Svetlana date în prima instanță (f.d.12, vol. III); declarațiile martorului Ștepa Rodion date în prima instanță (f.d.13-15, vol. III); declarațiile martorului Beștanco Vitalie date în prima instanță (f.d.16-19, vol. III); declarațiile martorului Tomceac Anastasia date în prima instanță (f.d.20, vol. III); declarațiile martorului Niculcea Renat date în prima instanță (f.d.55-57, vol. III); declarațiile martorului Tabuica Vitalie date în prima instanță (f.d.58-59, vol. III); declarațiile martorului Bucun Ianuș date în prima instanță (f.d.60-64, vol. III); declarațiile martorului Fonari Alexandru date în prima instanță (f.d.65-67, vol. III), cert se demonstrează comiterea de către inculpatul Briceanschi Anatoli a infracțiunii încriminate, probe care sânt descrise și analizate obiectiv în decizia atacată.

De asemenea, instanța de apel justificat a conchis că vinovăția inculpatului Briceanschi Anatoli integral este confirmată și prin probele materiale administrate în prima instanță și verificate prin citire în instanța de apel, și anume: raportul anexat la materialele dosarului, din care urmează că la data de X orele X la Inspectoratul de Poliție Ocnița a parvenit informația telefonică pe faptul că la data de X aproximativ la ora X pe traseul X, la ieșirea din s. X a avut loc un accident în trafic rutier, în care pietonul Ianuș Macovei, a.n. X, locuitor al s. X a decedat pe loc, iar automobilul implicat a părăsit locul accidentului (f.d.5, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic și schița accidentului rutier din 31.07.2017 (f.d.7-21, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 31.07.2017 (f.d.25, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 31.07.2017 (f.d.38, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 31.07.2017 (f.d.39, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.08.2017 (f.d.40-41, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 02.08.2017 (f.d.43, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului și tabelul fotografic din 02.08.2017 (f.d.44-51, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.165 din 05.08.2017 (f.d.67-69, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.08.2017 (f.d.70, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.80-81, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.08.2017 (f.d.82, vol. I); procesul-verbal de colectare a mostrelor din 07.10.2017 (f.d.97, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.360 din 19.10.2017 (f.d.120-121, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. XX din 07.03.2018 (f.d.169-172, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.258-272 din 19.02.2018 (f.d.174-191, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.379-386 din 15.03.2018 și planșa fotografică (f.d.194-202, vol. I);

procesul-verbal de ridicare din 19.07.2018 (f.d.228, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.07.2018 și imaginile foto (f.d.233-236, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 23.07.2018 (f.d.238, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.07.2018 (f.d.239-242, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 04.10.2018 (f.d.16, vol. II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.11.2018 (f.d.17-26, vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectului și planșa fotografică din 26.11.2018 (f.d.34-39, vol. II); raportul de expertiză judiciară nr. X din 25.04.2019 (f.d.85- 96, vol. II).

Completul de judecată consideră întemeiată și afirmația instanței de apel precum că, inculpatul Briceanschi Anatoli nu neagă faptul că la X s-a deplasat pe traseul X, susținând că s-a deplasat pe traseul respectiv la X în jurul orelor X din direcția or. X spre direcția sat. X pentru a duce un bărbat acasă, care a traversat frontiera de stat din X, iar în timp ce se întorcea înapoi, între satele X a ocolit o groapă, iar în acest timp a auzit un zgomot și a simțit parcă s-a izbit ceva de automobil, cum ar fi un animal, un câine, catalogând această versiune ca o metodă de apărare, care vine în contradicție cu probele cercetate, or, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic și schița accidentului rutier din X, s-a constatat că la fața locului accidentului rutier au fost depistate și ridicate fragmentele de vopsea de culoare roșie-vișinie, un fragment de masă plastică, iar prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.08.2017, s-a constatat că la automobilul de model „Mercedes E200” cu n/î X ce aparține inculpatului Briceanschi Anatoli este deteriorată bara de protecție din față stânga, iar partea de jos a barei de protecție are zgârieturi.

Astfel, completul de judecată constată că, alegațiile inculpatului Briceanschi Anatoli sunt combătute și prin raportul de expertiză judiciară nr.258-272 din 19.02.2018 și planșa fotografică, precum și prin raportul de expertiză judiciară nr.379-386 din 15.03.2018, din care reiese că particulele și microparticulele de vopsea de culoare roșie-vișinie ridicate de la fața locului și regăsite pe cămașa și pantalonii victimei au apartenență comună de grup cu cele două straturi exterioare de vopsea de pe bara de protecție din față a automobilului de model „Mercedes E200” cu numărul de înmatriculare X.

Prin urmare, completul de judecată consideră că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că anume automobilul de model „Mercedes E200” cu numărul de înmatriculare X, ce aparține lui Briceanschi Anatoli, a fost implicat în producerea accidentului rutier ce a avut loc la data de X în jurul orelor X pe traseul X, la intrare în com. X, soldat cu decesul părții vătămate Macovei Iancu.

Totodată, completul de judecată conchide că, nu este întemeiată critica din recursul declarat de avocatul Scripnic Veaceslav, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată, în opinia acestuia, a probelor ce a dus la stabilirea vinovăției inculpatului, deoarece instanța de apel, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de părți, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Briceanschi Anatoli.

Deși, în viziunea recurentului, instanța de apel nu a dat aprecierea cuvenită probelor administrate la judecarea cazului, însă autorul recursului nu indică concret care ar fi eroarea admisă de către instanță la elucidarea probelor, în ce constă aplicarea eronată a normelor materiale, procedurale cât și internaționale, în ce constă divergența declarațiilor părților, prin ce se manifestă expunerea denaturată a faptelor constatate de către instanța de apel.

În sensul criticilor aduse, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinentță, concludență, veridicitate și utilitate a acestora, toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al

coroborării.

Ținând cont de cele expuse, se constată că, în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Briceanschi Anatoli, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare gravă de fapt, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești, iar motivele esențiale expuse, au primit aprecierea instanței de apel în contextul prevederilor art.8, art. 6 CEDO, invocările că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sunt neîntemeiate.

La caz, urmare a examinării cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, probele au fost cercetate sub toate aspectele prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Briceanschi Anatoli în baza prevederilor art.264 alin.(3) lit. b) și art.266 Cod penal.

Totodată, completul de judecată menționează că, pedeapsa stabilită de către instanța de apel a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art.6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal. Pedeapsa aplicată inculpatului Briceanschi Anatoli este corectă, echitabilă și proporțională faptelor comise, fiind stabilită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Analizând argumentele recursului declarat în coraport cu partea descriptivă a decizie instanței de apel, completul de judecată implicit constată că, avocatul reiterează aceleași argumente invocate în apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus în mod clar și concis. Motivele invocate au constituit deja obiect de examinare în instanța apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1 din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei penale de referință care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În această ordine de idei, completul de judecată conchide că, argumentele din recursurile declarate de către avocatul Raducan Irina în numele succesorului victimei și de către avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului sunt neîntemeiate, iar motivele aduse nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor prevăzute la art.6 CEDO.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar concluzionează că, temeiuri de a pune la îndoială argumentele din motivarea soluției instanței în de apel nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, nu a fost constatată prezența în speță a careva erori, ce ar servi temei de implicare în sensul casării deciziei atacate, recursurile fiind vădit neîntemeiate și urmând a fi declarate inadmisibile.

8. În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Raducan Irina în numele succesorului victimei și de către avocatul Scripnic Veaceslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Briceanschi Anatoli XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscuță Igor